

பத்து குபித்தனத்தில் பத்தபிள்ளை அருகே வந்தாலும் ""சச்சே போ அந்தாண்ட கசகசங்குது நீ வறே" என்று காயும் பற்றோர களங்கும், பிள்ளைகள்கும் அண்ணாடவரின் உயரத்தில் இடவிடாது வரும் காற்று, கொஞ்சலையும் நெருக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தது.

ஒரு சிறுமி பக்கத்திலுள்ள சிறுவனைப் பார்த்து, "'டயே' அங்க பாருடா, பச்சப்பச்சலேன்னு அழகா இருக்குல்ல!" "'ஏ இங்க பாரு கலர் கலரா பிவ்லெல்லாம் சப்பப்ரா தளியுது!" "'எவ்ளோ மரம் அழகா இருக்குல்ல!" பிமியைப் பார்க்கப் பார்க்க இயற்கையின் மீதான பிள்ளைகளின் பாசமும் பரந்து விரிந்தது. இயற்கையின் மீது வகைகும் அன்பு உயிர்கள் அனைத்துக்கூமானது என்பதைக் கழந்தைகளின் உணர்ச்சிகுறிப்பாய் உணர்த்திக் கொண்டிருக்க பக்கத்தில் சிறுப்பிலிருந்து சட்டை வரை வளையாக இருந்த இருவரில் ஒருவன் "'அந்த ஹண்டரட் ஃபீட்டர் ரோட்டோரமா அடர்த்தியா மரமா இருக்கு பாருங்க. அந்த லொக்ஷேனை தட்பிவிட்டுப் பிளாட்போட்டோம்னு வச்சுக்குங்க இப்ப உள்ள சமீப நிலைக்கு ரேட்டு எகிறும்"' என்று உயரத்தில் இருந்து ஒவ்வொரு இடமாய் வறிததுக் கொண்டிருந்தனர்.

இயற்கையைக் கட்ட இயற்கையாகப் பார்க்கத் தரியாத இந்த வணிக மிருகங்களைப் பார்த்தபோது தடுக்கிவாரிப் போட்டது எனக்கு. பன்னெடுங் காலமாக இயற்கை அம்சங்களைப் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற மனிதகுலத்தின் முயற்சியும், விருப்பமும் கழந்தைகளின் உணர்ச்சியில் வெளிப்படுகிறது. ஆனால் வளர்ந்த பரியவர்கள் என்பவர்களிடம் மனிதன் உட்பட இயற்கை அனாதையை வளர்ப்பதும்

Written by

Friday, 23 September 2005 19:02 -

பண்டமாக, லாபம் தரும் உற்பத்திக் கருவியாக மட்டும் பார்க்கும் முதலாளித்துவ வணிகவெறி அல்லவா வக்கிரமாக வளெப்படுகிறது. கழந்தையிடம் உள்ள நாகரிகம் வளர்ந்தவனிடம் இல்லையே?

எவ்வளவுதான் பழங்காலமாக இருந்தாலும் அனைவருக்குமான இயற்கை வளங்களைப் பொதுவில் வைத்துப் போற்றிப் பாதுகாத்த மனிதகுலத்தின் மகத்தான உணர்ச்சிகளை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவுதான் நவீனமாக இருந்தாலும் இயற்கையை வறும் லாபம் ஈட்டும் பண்டமாகப் பார்க்கும் முதலாளித்துவ வணிகவெறியை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். வறும் பண்ட உற்பத்தியும், கருவிகளும் மட்டுமா முன்னேற்றம்? முன்னேற்றம் என்ற பெயரில் நடக்கும் இந்த முதலாளித்துவ வணிகச் சூரண்டலால் நாம் பெற்றதவிடவும், இழந்தது அதிகம்.

இயற்கை மனிதனைப் பெற்றெடுத்தது, மனிதன் இயற்கையின் மீது வினையாற்றி, தனது வாழ்நிலைக்கேற்ற மனித இயற்கையை உருவாக்கினான். இருக்கின்ற தண்ணீரதைத் தோட்டத்தில் பாய்ச்சி, பாத்தியில் தகேகி இன்னுமொரு இயற்கையை விளைவித்தான். ஆனாலும் மலையும், காடும் பொது வளங்களாகப் போற்றப்பட்டன.

ஈரப்பசை இழையோடும் பழைய இலக்கியமெங்கும் கவிஞர்கள் தண்ணீர்பைப் பாட்டில் முகந்து மனித உணர்ச்சிகளைப் பறசாற்றியிருக்கின்றனர். பாட்டிலில் அடதைத் து அதனைக் காசாக்கும் வணிக வெறி அவர்களுக்கு வந்ததில்லை. "அறிவு" வளராத காலமல்லவா அது!

எந்தத் தனிமனிதனும் உற்பத்தி செய்வாத இயற்கை வளங்களை காட்டையும், மலையையும், ஆற்றையும், ஏரியையும், குளத்தையும் இன்று தனி ஒரு முதலாளிக்குச் சொந்தமாகி அதை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், இயற்கையே இன்றுப் போகும்படி விற்றுக் காசாக்கும் வெறியோடு முதலாளித்துவம் அலைவதையா முன்னேற்றம் என்பது?

Written by
Friday, 23 September 2005 19:02 -

""இயற்கை தாய் ; மனித உழைப்பு தந்தை" என்று கஹிய ஓர் அறிஞரை ஆமோதித்து மறேக் கோள் காட்டுகிறார் மார்க்ஸ் . அத்தகைய தண்ணீர் ரையே வறும் சரக்காக மாற்றி, தனியுடமையாகும் , மொத்த இயற்கைக்கும் எதிரான மூதலாளித்துவ வறியுணர்ச்சியை, காலங்காலமாக இயற்கையைப் பொதுவாக்கி, போற்றிப் பாதுகாத்த நம் முன்னோர்களின் உணர்ச்சியிலிருந்து முன்னேறி, தூக்கிதகர்க்க வண்பிய "இயற்கையான" உணர்ச்சிகூட நமக்கு எழாதா என்ன?

தண்ணீர் இயற்கைக் கலே உணவா; தண்ணீர் ரை எந்த மூதலாளி உருவாக்கினான், அதைத் தனியுடமையாக்கிக் காசாகக்? ஈரப்பசை இழையோடும் பழைய இலக்கியமெங்கும் கவிஞர்கள் தண்ணீர் ரை பாட்டில் மூகந்து மனித உணர்ச்சிகளைப் பறசைற்றியிருக்கின்றனர். பாட்டிலில் அடத்தது அதனகைக் காசாக்கும் வணிக வறி அவர்களாகும் வந்ததில்லை. "அறிவு" வளராத காலமல்லவா அது!

பசி என்று வந்தவர்களுக்குச் சோறும் தண்ணீர் ரும் தருவதே உயர்ந்த அறம் என்று "சோறிடும் தண்ணீர் ரும் வாரும் ஃ ஆறு தருமமே சார்பாக உண்ணீர் ர்மவை றும் உயர்ந்து" என்கிறது நல்வழி. "காசுக்கு மட்டுமே இனி தண்ணீர்" என்ற பண்பாட்டுக்கு மாறச் சொல்லி தாமிரவருணிக் கரையில் குழாயை இறக்கி விடுகிறது "கோக்" கம்பெனி. "ஆறுகடெ நாணல் இடும்; ஊறு கெட பண்ணில் இடும்" என்பது பழமொழி. நம் பரிமியே கெட ஆறு குளமெங்கும் குழாயை இறக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தண்ணீர் ரக் கொள்ளையர்கள்.

தண்ணீர் தனியார் மயமானால் இயற்கையின் இயல்பு மட்டுமல்ல மனிதர்களின் இயல்பும் கெடும்; கெட்டும் விட்டது. ஒரு குடம் தண்ணீர் ரையாரும் மாற்றி எடுத்துப் போய் விட்டால் ""உன் ஆயி, ஆத்தா, அப்பன், ஊர்மலே..." என்று குழாயடியே பண்பாட்டுக் கொலகைகளமாக மாறுகிறது; ஒரு குடம் தண்ணீர் ருக்காக திருச்சியில் ஒரு கொலையை விழுந்தது.

""ஆறுகடெ நாணல் இடும்; ஊர் கடெ பண்ணில் இடும்" என்பது பழமொழி. நம் பணியே கடெ ஆறு குளமெங்கும் குழாயை இறக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தண்ணீர் கொள்ளையர்கள்.

நீர் வளம் பெருக்கி, ஊர் வளம் காக்காது தான் மட்டும் சொகுசாய் வாழ்ந்த மன்னன் நெடுங்கிள்ளி என்பவனைப் பார்த்து கோவார்கிழார் என்ற புலவர் ""பால் இல் குழவி அலறவும் ஃ மகளிர் பணியில் வறுந்தலை முடிப்பவும் ஃ நீர் இல் வினை புனைநல் இல்... ஃ இன்னாது அம்ம! ஈக்கு இனிது இருத்தல்!" என்று மக்கள் பலவாறு வருத்தப்படும்போது நீர் மட்டும் இன்பமாக இருப்பது உனக்கு வடிகமாயில்லையா என 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கேட்டார்.

இன்றும் தமிழகத்துப் பெண்கள் பாலைக்கு அழும் குழந்தைகளை அலறவிட்டு காலிக் குடத்தோடு அலையும் போது தாய்மார்களின் "நீர் இல்" துயரம் போக்காமல் கோக் கம்பனிக் குக் குழாய் போட்டுக் கொடுத்து காசுக்கு தண்ணீர் ரை விற்கச் சொல்லும் காரிகை ஜெயலலிதாவைப் பார்த்து ""உனக்கு வடிகமில்லையா?" என்று எந்த ஊர் கிழார் கவிபாடுகிறான்?

பக்தி மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் இயற்கை பட்டினி கிடப்பதைப் பார்த்து ""வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன்" என்றார் வள்ளலார். ""வானம் சுருங்கின தானம் சுருங்கும்" என்றார் அவ்வையார். ""பன்னெடுங் காலம் மழைதான் மறுக்கினும் பஞ்சமுண்டாகும்" என்று மழையை வணைபினார் அப்பர். பன்னாட்டுக் கம்பனிகளிடம் ஒரு "மார்க்கமாக" ஒதுங்கிவிட்ட இந்திய நீர் திமன்றங்களோ கரேள பிளாச்சிமடாவில் ஊரே பட்டிப் போனாலும் நிலத்தடி நீர் ரை உறிஞ்சுவது கோக்கின் உரிமை என்று இயற்கையை அழிக்க "உரிமை"ப் பண்பாடாகின்றன.

பக்தி மார்க்கமானாலும் பயிருக்கு நீர் கட்டேக்கும் பரிவுணர்ச்சி எங்கே? உன் உயிருக்கே கட்டானாலும் உறிஞ்சிக் காசாக்குவதை விடமாட்டேன் எனும் பன்னாட்டைக் கம்பனிகளின் வறியுணர்ச்சி எங்கே? மட்டும்பிக்கையை விடவும் மோசமானது முதலாளித்துவ நம்பிக்கை. மாறாக, இயற்கையைப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் பண்பாட்டு மரபுகளாகக் கைக்கொள்ள வேண்டும். இயற்கையை ரசித்த, இயற்கை வளங்களை வலியுறுத்திய மரபு வழியான உணர்வுகளைக் கொண்டாட வேண்டும். இயற்கையை ரசிக்கிறோம் நாம் ஏனெனில் நாமே இயற்கையால் ஆனவர்கள்.

நான் தண்ணீராலானவன்; தண்ணீர் ரை ரசிக்கிறேன். நான் காற்றால் ஆனவன்; காற்றை ரசிக்கிறேன். மொத்தத்தில் இயற்கையை ரசிப்பதும் வாழ்வதைப் பதும் மனிதன் தன்னதைத் தானே வாழ்வதைத் துக்கொள்வதன் தொடர்ச்சி. ஆனால் இப்படி எதாலும் ஆகாத மனித குலத்தின் அறியாமையால் ஆன கடவுள், மத, மட்ட உணர்வுகளை மட்டும் காலம் கடந்தாலும் முதலாளித்துவம் கம்பியட்டர் சாம்பிராணி போடும் போது இயற்கையைப் போற்றும் மரபுகளை மட்டும் "பழச்சு" என எள்ளி நகையாடி எட்டி எறியப் பார்க்கிறது.

ஆனால் நமக்கோ பாய்ந்து வரும் புதுவெள்ளம் கண்டு, மக்கள் பறையொலி எழுப்பியதைப் பாடும் பரிபாடலின் ""வெங்காற்று வசேனை நாற்றாய் குதுகுதுப்ப ஓ ஊரார் பறையொலி கொண்டன்றுயர் மதிலில்"" என்ற இயற்கையின் மீதான மகிழ்வுணர்ச்சி வேண்டும். மாசேதுங் குறிப்பிட்டது போல ""கடந்த காலங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட இலக்கியம் கலை ஆகியவற்றில் உள்ள பழம் செல்வங்களையும் நல்ல மரபுகளையும் நாம் எடுத்து வார்ப்பிக்க வேண்டும்."

""அம்மா ஊடு எங்க? ஆத்துக்கு அந்தாண்ட்"" என்று விளையாடிய பாலய நண்பனைப் பார்க்க ஒருமுறை அவன் ஊருக்குப் போயிருந்தேன். ஒருவரிடம் வீட்டைக் கட்டிக் அவரோ ""நீரோ போங்க ஒரு காஞ்சு குட்டை இருக்கும். அப்படியே மகே கால திரும்புனா

Written by

Friday, 23 September 2005 19:02 -

நடாம வயல் கடைக்கும். அந்த வழியா போனா தரெவா வரும். பம்பியில குடமலெல்லாம் கடைக்கும். அதுக்கு எதிர் வீட்டு" என்று "காயந்த" அடையாளங்களை அடக்கிக் கொண்டே போனார்.

நாம் வாழ்வது கம்பியிட்டர் யுகமாம். ஆனால் ஊரில் சீர்த்து கழுவ தண்ணியில்லையே என்றால்? அதனாலென்ன? வேதத்து கிரகத்தில் தண்ணி இருப்பதை விஞ்ஞானத்தால் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று வாயகை கழுவச் சொல்கிறது ஆளும் வர்க்கம்.

ஆனால் காலநடையுதத்தில் ஊரின் நீர்வளத்தை ஒரு காலநடையை வைத்தே பாட்கிறார் நத்தத்தனார் என்ற புலவர், "கொழும்புக் குறையை ஒதுங்கி, வளஇதழ் கழுவீர் மயேந்த கயவாய் எருமை..." (பத்துப்பாட்டு 4146) அதாவது, கொழும்பு மீன்கள் காலடியில் நசுங்க, வயக்காட்டில் தனேள்ள பிக்குகளை மயேந்து கரையேறும் எருமை, மிளகாக் கொடிகள் படர்ந்த பலா மரத்தின் நிழலில், காட்டு மல்லிகைகள் நிறைந்த இடத்தில் படுத்துக் கொள்ள, மஞ்சளின் மெல்லிய இலகைகள் எருமையின் முதுகைத் தடவிக் கொடுத்துதாம். இப்படி எருமைக்குக் கிடத்தை இயற்கை வளங்கள் இப்போது நமக்கில்லையே என எருமையைப் பார்த்து ஏங்க வகைகிறது பாடல்.

பன்னாட்டுக் கம்பெனி எருமைகள் இந்நாட்டு வளங்களையெல்லாம் மயேந்து இலாபம் பார்க்க, தசீயக் கொடியால் முதுகைத் தடவிக் கொடுக்கும் இந்தத் தரக அரசாட்சியை அடித்துவிட்ட பத்துப்பாட்டோடு, பட்டினப்பாலையும் வணேடும் நமக்கு.

கரும்பு ஆலையின் புகையால் பக்த்து வயல்களில் நயெதற்பிக்குகள் வாடுவதைக் கண்டு, சூற்றுப்புற வனப்பு கடுவதைப் பார்த்த கடியலார் உருத்திரங்கண்ணனார் பட்டினப்பாலையில் "கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலதைத் தீத்தெருவில் கவினவாடி, நீர்ச்செருவின் நீள் நயெதல்" என்று வாடினார். திருப்பபுர் சாயப்பட்டறை

Written by

Friday, 23 September 2005 19:02 -

முதலாளிகளோ அந்நியச் சலாவணிகர்களோ ஆலகைக் கழிவுகளை ஆற்றில் தான் விடும். "இலாபத்தின்" சுற்றுச் சூழலே முக்கியம் என வாதாட்கின்றனர்.

தொடர்ந்து மழையால் நனைந்து கருத்துக் காட்சியளிக்கும் வகைகளால் பரப்பிய குடில்களைப் பார்த்து "பருவ வானத்துப் பாமழை கடுப்பக் கருவவையேந்த கவின குடிச்சீர்" என சுற்றுச்சூழலின் ஈரம் கண்டு பெருமிதம் பாட்கிறது பெரும்பாணாற்றுப் படை. கொள்தும் வயிலோடு ஹண்டாய் கார்புகையும், மாட மாளிகைகளின் மட்டற்ற ஏ.சி. வெப்பமும் சேர்ந்து நகரத்தையே கீரையாக்கி விட்டு "நாடு முன்னேறிவிட்டதாக" நம்பச் சொல்கிறது அரசு.

சுற்றுச்சூழலையே எழிலற்றதாக ஆக்குகிறது என்று கருத்த குடிசைகளைக் காலி செய்யும் ஆளும் வர்க்கம், நம் கருவறையையும் கருப்பாக்கும் கார் கம்பெனிகளை வருந்தி அழைக்கிறது. ஓசோன் படலத்தில் ஓட்டை போடுவது யார்? காஜா பீடி அடிக் கும் தொழிலாளியா? கார் கம்பெனி முதலாளியா? அறம்பாடிய சங்ககாலப் புலவனுக்குள்ள மனிதகுல மமே பாடு கட்ட அறிவியல் விழிப்புணர்வு கொண்டதாய்க் கற்றிக் கொள்ளும் மாசு கட்டுப்பாட்டு வாரியத்திற்கு இல்லை.

கி.மு. 242லையே நீர்நிலைகளைப் பயன்படுத்துவதிலும், காடுகளை அழிப்பதிலும் இயற்கையை அழிக் காமல் பாதுகாக்க சட்டங்களை இயற்றினானாம் பரேசன் அசோகன். உலகமயத்தின் குலக்கொழுந்து மனமோகன் சிங்கோ தாய்நாட்டு நீர்வளங்கள் மலே பன்னாட்டு கோக்கையும், பெய்சியையும் வர்க்கப் பாசத்துடன் ஏவிவிட்கிறார். தமிழ்நாட்டுக்கும் தண்ணீர் பாட்டிலின் ஓசையில் "நான் ஏழு வயசிலே இளநீர் வித்தவ் அயம்பது வயசில அக் வாஃபினா வித்தவ்" என ஜெயலலிதாவும் தன் பங்குக்கு வாங்கிப் பாட்கிறார்.

Written by
Friday, 23 September 2005 19:02 -

சிலப் பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் காவிரி ஆற்றில் நீர் ஓடுவதால் உழவர்கள் வலையைச் செய்யும் ஓசை, மதகு ஓசை என காவிரிக் கரையெங்கும் நீரால் விளைந்த பயன்பைப் பார்த்து "உழவரோதை மதகோதை உடனீர் ரோதை... விழவரோதை சிறந்தார்ப்பநடந்தாய் வாழி காவிரி" என்று நீர் வளத்தையே ஊர் வளமாகப் போற்றினார்.

நீ ருயர நலெ மட் டும் உயரவில் லை, மக் களின் கலாச் சார மட் டமும் உயர்ந் தது, ""முரவன
போகிய முறியா அரிசி ூ விரல் என நிமிர்ந் த நிரல் அமைபுழுக கல் "" என முனன முறியாத
விரல் போலத் தணித் து நீ ண்ட அரிசிச் சோறு கிடகைக் கும் என உபசரிப் பைப் பாடுகிறது
பொருநர் ஆற்றுப் படன. ரசேன அரிசி விளைவிக் கவும் வழிகாட் டாத அரசாங்கமோ
""தமிழ் நாட் டில் தண்ணீ ர்ப் பஞ்சம், வா ஆறு குளமலெ லாம் தயாராக் கித் தாரனே .
குழாயப் போட் டுக் காசாக் கு!" என பன்னாட் டு முதலாளிகளுக் கு விருந் தோம்பல்
செய்கிறது.

""பாலின் நீ ர் தீ யணுகப் பால் வகொண்டு தீ ப்புகுந்து மலேும் நீ ர் கண்டமையும் மனே மை போல் "" என தன் நண்பனாகிய நீ ர் ஆவியாகிப் பிரிவதைப் பார்த்து பால் சீ நிப் பாயும் எனக் கருத்து ஏற்றிப் பாடுகிறது நீ திருநெி வணை பா.

ஒரு பொருளின் மீது மனித உணர்ச்சியை ஏற்றிப் பாடுகிறான் அறிவியல் வளர்ச்சி காணாத அந்தக் காலத்தின் புலவன். இன்று உயிரையே பண்டமாகக் குகிறது மதலாளித்துவம். அந்தப் பண்டத்திற்கு நம் பண்பாட்டையும் பலியிடலாமா?

பணம் கொடுத்து பாட்டில் தண்ணீர் வாங்க முடியாத ஏழைகள் பணமில்லாத காரணத்தினால் இன்னும் தமது பண்பாட்டை இழக்காமலிருக்கிறார்கள்.

Written by

Friday, 23 September 2005 19:02 -

தண்ணீ ருக்காகப் போராடுகிறார்கள்.

தண்ணீ ரைக் காசாகக் கச் சம்மதிப்பது நம் மரபிற்கு இழுக்கு; மனித குலத்துக்கே இழுக்கு. நமது பண்பாட்டின்மீ து படையெடுக்கும் பன்னாட்டு வறெநாய்களை விரட்ட நம் முன்னோர்களின் பழைய சரூப்புகளையும் பயன்படுத்துவோம். தயேந்து அறுந்த சரூப்புதான், எனினும் அந்தத் தோலில் இன்னும் சராரணை இருக்கிறது. அது நமக்குத் தவேப்படுகிறது.

துரஐ. சண்முகம்